

Archiv obce Svahy
1927 – 1938 (1947)

Inventář

Číslo EL NAD: 1104
Evidenční číslo pomůcky: 353

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	8
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště, a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznávalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období

s ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právním obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělcenci (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělcenci byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecní radou poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělcence v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělcenci z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Název obce Svahy, nacházející se přibližně 7 kilometrů jihovýchodně od Plané, byl uměle utvořen teprve po roce 1947, odkdy je užíván. Původní pojmenování obce znělo Hangendorf a patrně se jednalo také o umělý německý název pro nově zakládanou osadu, neboť v německém jazyce jej nelze také přesně odvodit. K dalším názvům lokality patřily Hangen Dorff a Hangendorf.

Přestože první písemná zmínka o vsi Svahy pochází teprve z roku 1651, její historie sahá do dřívějších časů. Obcí procházela důležitá zemská stezka ve směru Stříbro – Černošín – Třebel – Svahy – Planá, přičemž výhodná poloha Svahů předurčovala toto místo k ostraze tehdy důležité silniční tepny. Obec zřejmě plnila ještě další významnou úlohu. S přihlédnutím ke vzdálenosti patrně zajišťovala zásoby potravin pro nedaleký třebelský hrad. V průběhu třicetileté války zaujalo strategické místo Švédy, kteří odtud hrad ostřelovali. Potvrzuje to záznam a vyobrazení na dobových mapách z roku 1647. Švédská vojska se tehdy usadila přibližně půl kilometru jižně od vsi, kde si zbudovala ležení s opevněním, takzvanou redutu. V roce 1654 je ves uváděna jako součást krasíkovského panství (celek tvořený z dílů bývalých samostatných panství Bezdržice, Krasíkov, Gutštejn a Trpísta – Třebel/jinak také Slavice) a tudíž patřila Švamberským, jmenovitě Janu Bedřichovi ze Švamberska. S ohledem na neutěšený stav třebelského hradu, který utrpěl jak nájezdy Švédů, tak císařských vojsk, se soustředila správa tohoto dílu panství v Trpístech. V roce 1659 vymřela kynžvartská linie

Švamberků a majitelem bezdružického (krasíkovského) panství, které zakoupil, se stal Jan Kryštof Ferdinand z Heissensteinu na Starhembergu. V roce 1677 odprodal Jan Kryštof Ferdinand díl Trpísty – Třebel (společně se vsí Svahy) paní Marii Terezii hraběnce Collalto, provdané Sinzendorfové. Po ní získal panství, v roce 1685, její syn Jan Weikhart. Rod Sinzendorfů si tento majetek podržel do roku 1793, kdy ho zakoupil Jan Antonín Lexa z Aehrenthalu. Po jeho smrti v roce 1824 zdělila trpístsko – třebelské zboží dcera Jana, provdaná Wiederspergová z Wiederspergu. Její syn, Jan Lexa, všechna rodinná panství sloučil a spravoval uceleně do roku 1874, kdy Trpísty zakoupili Kinští. V roce 1891 je jako majitel panství, respektive velkostatku, uváděn August Wydenbruck. V roce 1895 koupil velkostatek rytíř Vilém Kubinzki. Po pozemkové reformě získal statek Trpísty Hugo Waka, který se oženil s Hildegardou Kubinzkou. Do roku 1938 hospodařil na pozemcích bývalého trpístko – třebelského panství Rudolf Kubinzki a ve stejném roce byla na velkostatek, jako židovský majetek, uvalena nucená správa. Tento stav setrval do roku 1945.

V letech 1850 – 1861 existovala obec Svahy jako samostatná správní jednotka. Od roku 1861 do 1875 tvořily Svahy osadu obce Vysoké Sedliště. Na základě Vyhlášení c. k. místodržícího pro Čechy z 31. ledna 1876, částka III číslo 12/1876 Z. z., které se týkalo oddělení obcí, povoleném v roce 1875, došlo k rozloučení obce Vysoké Sedliště s osadami. Tímto krokem se obec Svahy opět osamostatnila.

Územní a správní kompetence obecní samosprávy v obci Svahy se vztahovaly výlučně na obec samotnou.

Do roku 1862 patřily Svahy pod Krajský úřad v Chebu a současně od roku 1850 pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Plané. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 také okresy soudní. Obec Svahy se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Planá (zůstala v něm až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl smíšený Okresní úřad Planá, jehož součástí byla též obec Svahy. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo znovu obnoveno Okresní hejtmanství v Plané. Po připojení k německé „Třetí říši“ okres Planá zanikl a obec spravoval tzv. Landrát v Tachově.

Poněvadž se z celého archivního souboru dochovala pouze pamětní kniha obce, která navíc zachycuje jenom omezený časový úsek, představuje rekonstrukce činnosti německé obecní samosprávy obtížný úkol. Kniha samotná je zejména v úvodní části psaná retrospektivním způsobem a lze v ní alespoň částečně nalézt informace týkající se voleb do obecního zastupitelstva. S ohledem na skutečnost, že v psaní knihy se střídali především obecní učitelé, sklouzávají záznamy v knize především ke školské tematice. Jedná se o zatěžující prvek celého textu. Citelný odklon od školské tematiky se projevil teprve ve 30. letech 20. století, kdy mají záznamy největší vypovídající hodnotu. V tomto období lze ale knihu zároveň označit jako soubor či soupis tragických událostí, které se odehrály v obci nebo jejím bezprostředním okolí. Níže uváděný přehled obecních představených se podařilo sestavit zejména na základě informací obsažených v pamětní knize.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Johann Stopfer	1916	1919
Martin Ziegler	1920	1920
Martin Grosam	1920	1926

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Martin Ziegler	1926	1938

K výše uvedenému přehledu obecních představených je potřeba doplnit následující údaje. V roce 1919 došlo v obci k řádným volbám do obecního zastupitelstva. Starostou byl sice zvolen Martin Kroha, ten však odmítl do úřadu nastoupit a uvedl, že mu ve výkonu funkce starosty brání závažné zdravotní důvody, což potvrdil přiloženým lékařským vysvědčením. Úřadu starosty se tak ujal Martin Ziegler, proti kterému však vystoupili představitelé Okresního hejtmantství v Plané s tím, že jmenovaný nevyhovuje předepsaným požadavkům, a proto nemůže být pro výkon funkce způsobilý. V roce 1920 tedy došlo k dalším mimořádným volbám, ze kterých vzešel jako regulérní obecní představený Martin Grosam. V roce 1931 se situace opakovala. Vítězný kandidát na místo starosty, Wenzel Ziegler, se výkonu funkce vzdal a zároveň předložil lékařské vysvědčení potvrzující, že nemůže tento post zastávat. Při opakované volbě do obecního zastupitelstva v roce 1932 byl zvolen starostou Martin Ziegler. Trvalo pak ještě další dva roky, než Okresní úřad v Plané potvrdil platnost rezignace původního kandidáta z roku 1931 Wenzela Zieglera.

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Na dotaz Okresního archivu Tachov, se sídlem ve Stříbře z 6. října 1975 odpověděli zástupci MNV Svahy, že ve spisovně se nenacházejí žádné jiné písemnosti než vzniklé vlastní činností.

V protokole o provedené skartaci písemností zrušeného MNV Svahy z 21. července 1976 se lze dočíst, že agenda MNV Svahy, převzatá do tehdejšího okresního archivu, vykazovala značnou neúplnost a mezerovitost. Okresní archiv neměl k dispozici žádný ze starších záznamů o skartaci či jakýkoliv písemný materiál MNV Svahy, respektive německého předchůdce, z období před rokem 1959. V zápise je tudíž konstatováno, že tento materiál musel být ztracen.

Pamětní knihu obce Svahy (Chronik der Gemeinde Hangendorf) z let 1927 – 1938 získal Státní okresní archiv Tachov darem, 26. září 2008, číslo přírůstku 14/2008. Dar poskytl soukromý nálezce (viz protokol o předání archiválie uložený ve spisu archivního souboru AO Svahy).

Na základě výše uvedeného přírůstku byla pamětní kniha zařazena do evidence ve Státním okresním archivu Tachov, přičemž došlo k založení nového archivního souboru s názvem AO Svahy a evidenčního listem JAF č. 1104.

Pamětní kniha byla poškozena ještě před převzetím do Státního okresního archivu Tachov v roce 2008. Zřejmě původní němečtí pisatelé záznamů vytrhli strany 107 – 122, neboť zápisy českého kronikáře se objevují teprve od strany 123.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Svahy pochází z let 1927 – 1938 (1947). Jedná se o 1 úřední knihu o celkové metrži 0,03 bm.

V dochované archiválii je užíván český a německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají archiválie I. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý.

Při pořádacích pracích v archivním souboru AO Svahy z něj nebyly vyřazeny žádné multiplikáty a písemnosti nearchivní povahy.

Přestože ve vedení pamětní knihy obce pokračovala česká obecní samospráva v letech 1945 – 1947, rozhodl se zpracovatel ponechat knihu v rámci archivního souboru AO Svahy, neboť drtivá většina záznamů pochází z činnosti německé obecní samosprávy. Bylo by totiž neúčelné knihu z archivního souboru AO Svahy vyjímát (což by znamenalo jeho zrušení) a zařadit ji k písemnostem MNV Svahy EL NAD 453 také z důvodu značné nesourodosti a malého rozsahu českých zápisů.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Eventuální badatelská využitelnost archivního souboru AO Svahy se omezuje pouze na pamětní knihu obce, která tvoří jedinou dochovanou písemnost. Převážná část záznamů je orientována na školství a školské záležitosti v obci a dále také na popis tragických událostí spjatých s touto lokalitou.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v březnu 2009 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 27. října 2009

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

I. Prameny

Adressbuch Heimatkunde, Führer, Sagenschatz für den politischen Bezirk Plan-Weseritz und Umgebung. Plan : Deutscher Heimatverlag, 1926

Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland. Haida : Verlagsanstalt Albert & Hanselik, s. d.

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, 1849

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, 1874

Retrospektivní lexikon obcí Československé socialistické republiky 1850 – 1970, 1978

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, 1919

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, 1920

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, 1933

Seznam míst v království Českém, 1913

Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, 1849

Zákoník zemský království Českého, 1876

II. Literatura

HEIMATKREIS PLAN_WESERITZ e. V. *Über Grenzen hinweg : Geschichte, Land und Leute des Plan – Weseritzer Bezirkes Tirschenreuth und Mährring,* Tirschenreuth, 1984.

HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – JANÁK, Jan – DOBEŠ, Jan. *Dějiny správy v českých zemích : od počátků státu po současnost.* Praha : Nakladatelství Lidové noviny, 2005.

MARTÍNEK, Zdeněk. Archiv obce : Příspěvek k vymezení a charakteristice archivního fondu, *Archivní časopis : zvláštní příloha.* 1999, roč. 49.

PROFOUS, Antonín – SVOBODA, Jan. *Místní jména v Čechách : jejich vznik, původní význam a změny.* Díl IV. S – Ž, Praha : Nakladatelství Československé akademie věd, 1957.

PROCHÁZKA, Zdeněk – ÚLOVEC, Jiří. *Hrady, zámky a tvrze okresu Tachov 2.* Tachov : Okresní muzeum v Tachově, 1990.

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
EL	evidenční list
EL JAF	evidenční list Jednotného archivního fondu
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
evíd.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (Nacionálněsocialistická německá strana dělnická)
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Úřední knihy****Knihy všeobecné správy obce**

1	Pamětní kniha obce	1927 – 1938 (1947)	K 1
---	--------------------	--------------------	-----

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Svahy
Značka archivního souboru:	AO Svahy
Časový rozsah:	1927 – 1938 (1947)
Počet evidenčních jednotek:	1 úřední kniha
Počet inventárních jednotek:	1
Rozsah bm:	0,03
Stav ke dni:	27. října 2009
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	14
Počet exemplářů:	5
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl SOAP/090-0615/2009